N°. 225. 1852.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f [illegible] in het jaar; die van de Courant alleen f [illegible], en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 15 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

WOENSDAG 22 SEPTEMBER.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 146.) *WET van den 15den September 1852, verklarende, dat het algemeen nut de onteigening vordert van perceelen, tot verbreeding van den weg langs de Nieuwe Haven te* Groningen.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de verbreeding van den weg langs de haven in de gracht buiten de Steentilpoort te *Groningen* voor het veilig verkeer noodig is;

Gelet op de wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 125),

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Wij verklaren, dat het algemeen nut de onteigening vordert, ten name der provincie *Groningen*, van de eigendommen noodig ter verbreeding van een gedeelte van den weg langs de nieuwe haven tusschen de Steentil- en de Ebbingepoort te *Groningen*, op eene kruinsbreedte van veertien ellen, met eene sloot tot afscheiding van de erven, ten einde eene vereischte losplaats en tevens genoegzame ruimte voor het verkeer aanwezig zij.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 15den September 1852.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Uitgegeven den *achttienden* September 1852.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. VAN RAPPARD.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Prins President is den 19den dezer van St. Etienne te Lyon aangekomen. Te St. Etienne heeft de Prins zich onder de volksmenigte op de groote markt begeven, als of hij van de daar vroeger zoo vaak aan den dag gelegde oproerige gezindheid der bevolking nimmer gehoord had; en er werd, zegt het officiele berigt, een enkele kreet door honderd duizend monden geslaakt, de kreet *leve de Keizer!* » Het ware te wenschen — zegt een ander officieel berigt uit die stad — dat Frankrijk, dat geheel Europa getuige konde zijn van deze verbazende omwending der gemoederen."

Te Lapalisse, zegt het regeringsblad, wachtte den Prins eene merkwaardige ontvangst; die stad is vermaard geworden door de gruwelen welke de opstand er in December 1851 pleegde; thans is de Prins er door de bevolking van het geheele departement van de Allier eenparig als Frankrijks redder begroet; het lang door partijschappen verscheurde gewest heeft zich nu vereenigd in den kreet *leve de Keizer!*"

— Men vindt in Parijsche bladen eene berekening volgens welke de vermeerdering van den algemeenen rijkdom van Frankrijk door de rijzing van den prijs der staatsfondsen, der spoorwegaandeelen en der grondeigendommen, sedert den aanvang dezes jaars reeds meer dan drie duizend millioen franken bedraagt.

BELGIE.

Terwijl de nieuwe vestiging van het liberale bewind met verlies van eenige zijner uitstekendste leden, door sommigen als de aanvang van deszelfs sloping wordt voorgesteld, leest men in de ministeriele *Indépendance* een betoog dat de liberale staatkunde in Belgie na de aftreding van den heer Frère Orban als vroeger zal blijven heerschen. » Brengt de afloop der ministeriele krisis — dit is de hoofdinhoud van het bedoelde artikel — eene verandering in den staat waarin onze politieke aangelegenheden waren, toen die krisis zich openbaarde? Voorspelt de wijziging der zamenstelling van het kabinet eene verandering van staatkunde? Neen, het op nieuw gevestigde ministerie verloochent niets van hetgeen gedaan of gezegd is door het kabinet zoo als het vóór de krisis was zamengesteld; het is niet voornemens te handelen in strijd met de sedert de optreding van het liberale bewind in 1847 gevolgde gedragslijn. De toen omhelsde staatkunde heeft de beste vruchten gedragen: of heeft het land niet onder dezelve eene ongestoorde rust genoten? is zijne welvaart niet ontwikkeld? zijn de finantien niet op een goeden voet gebragt? is de landbouw niet uit de kwijning opgebeurd? is onze uitvoerhandel niet toegenomen? is Vlaanderen niet van het verval opgekomen? hebben de ingezetenen ooit grooter gehechtheid betoond voor onze staatsinstellingen en voor het staatshoofd, dieper eerbied voor de wet, grooter zucht tot handhaving der openbare orde, meer ijver in den arbeid? En dat alles gedurende het onrustigste en gevaarlijkste tijdperk hetwelk Europa sedert lang heeft doorgestaan. Heeft de in Augustus 1847 tot het bewind geroepen staatkunde zulke vruchten gedragen, dan is het dwaas te onderstellen dat het tegenwoordige kabinet iets van die roemrijke loopbaan zoude willen verloochenen. Dit betreft het verledene. En wat de toekomst aangaat, niemand kan vooruitzien wat zij zal aanbrengen; maar er bestaat voor het bewind geene enkele reden om den weg te verlaten dien de ervaring van het verledene zoo sterk aanbeveelt. Aarzeling kan er zijn waar het de toepassing van een nieuw regeringsstelsel geldt; niet waar het stelsel vijf jaren lang reeds proefhoudend is bevonden.

» Het ministerie zal derhalve volharden, wij zijn daarvan overtuigd. Maar waarom dan, vraagt men, eene wijziging in de zamenstelling van het ministerie? Wij kunnen de daaromtrent welhaast in de kamers door de betrokken personen te geven opheldering niet vooruitloopen; maar wij weten dat onder de meest eenstemmige staatslieden verschil van gevoelen over bijzondere punten kan bestaan; dat een eenparig werkend ministerie niet mogelijk is zonder eenige onderlinge toegeeflijkheid, en dat er punten kunnen oprijzen die zonder het wezen van het regeringsstelsel te betreffen, aan eenen minister te gewigtig schijnen om daarin toe te geven."

DUITSCHLAND.

In ons vorig nommer is berigt, dat de Pruissische regering door haren gevolmagtigde ter Tolconferentie heeft doen verklaren, niet verder te zullen onderhandelen met die Staten welke zich niet met hare verklaring van 30 Augustus jl. vereenigden. De *Neue Preussische Zeitung* van 17 September laat zich omtrent dit besluit aldus uit:

» Den 30sten Augustus jl. gaf de Pruissische regering betrekkelijk de tolquaestie aan de Staten der coalitie, in plaats van de onderhandelingen met hen af te breken, waartoe zij ten volle geregtigd was, nog eenmaal een antwoord, hetwelk ten overvloede klaar en duidelijk datgene herhaalde, wat eigenlijk een ieder reeds weten kon. Pruissen deed dit om, zooveel maar eenigzins mogelijk was, van zijne inschikkelijkheid en zucht tot verzoening te doen blijken, en geheel Duitschland, natuurlijk met uitzondering der Oostenrijksch gezinde drukpers, heeft dezen stap der Pruissische regering aan den eenen kant volledig goedgekeurd, maar tevens aan den anderen kant erkend, dat nu ook de uiterste grens bereikt was, die Pruissen behoudens zijne eer niet kon overschrijden. De regering was van hetzelfde gevoelen, en had daarom ten stelligste verklaard, dat de Staten der coalitie nu in elk geval in de eerste helft van September hun beslissend antwoord moesten geven, en dat bij ontstentenis daarvan de onderhandelingen met hen niet weder konden hervat worden. Men weet dat de gevolmagtigden der coalitie in de bijeenkomst van den 15den dezer verklaard hebben, nog geene instructien te hebben ontvangen; naar men verneemt hebben zij geene aanleiding gevonden om eene verlenging van den door Pruissen gestelden termijn te vragen. Daardoor heeft de coalitie feitelijk de onderhandelingen afgebroken. Zij heeft tijd genoeg gehad om ten aanzien van eene zoo duidelijke zaak tot een besluit te kunnen komen. Maar dat heeft zij niet gewild: zij heeft gewild en gehoopt dat Pruissen nog eenmaal zou toegeven, de zaak op de lange baan schuiven, transigeren en daardoor — zijne eer prijs zou geven! Maar ditmaal hebben onze tegenstanders zich misrekend. De regering van Zijne Majesteit beschouwt de zaak evenzoo, als het geheele vaderland: thans nog éénen stap terug, en wij hebben niets meer te verliezen! Daarom heeft het gouvernement het moedige besluit genomen, niet verder met de coalitie te onderhandelen. Wij wenschen der regering opregtelijk geluk met dezen stap; zij kan zich overtuigd houden dat er in Pruissen niemand is, die zich niet over dit besluit verheugt. Wij zijn sterk genoeg om op onze eigen beenen te kunnen staan; maar wij zijn verloren wanneer wij ons tot een speelbal der Oostenrijksche politiek of tot de gehoorzame dienaren der vijandig jegens Pruissen gezinde kleine Staten laten maken."

Volgens berigten uit Berlijn van den 18den dezer heeft ook dien dag eene bijeenkomst van de Pruissische, Hannoversche, Oldenburgsche, Brunswijksche en Thuringsche gevolmagtigden plaats gehad. Uit Munchen had men het berigt ontvangen dat de ministers der Staten van de coalitie den 16den aldaar eene conferentie over het op de jongste Pruissische verklaring te geven antwoord geopend hadden, welke den 17den was voortgezet. Van een resultaat dier beraadslagingen was nog niets bekend.

— Bij den tegenwoordigen stand der onderhandelingen over de voortzetting der Tolvereeniging heeft een geacht Duitsch blad het niet onbelangrijk gekeurd, de sommen te doen kennen, welke de onderscheiden Staten als hun aandeel in de inkomsten der vereeniging sedert hunne toetreding ontvangen hebben. Volgens die opgave heeft die ontvangst in het tijdvak van 1834 tot en met 1851, en dus gedurende 18 jaren bedragen: voor Pruissen 198,190,245 Rd., voor Beijeren 56,862,012 Rd., voor Saksen 22,485,565 Rd., voor Wurtemberg 22,188,174 Rd., voor het keurvorstendom Hessen 8,944,028 Rd., voor het groothertogdom Hessen

10,635,366 Rd., voor Thuringen 12,466,364 Rd. — Baden, Nassau en Frankfurt deelen eerst sedert 1836 in deze ontvangsten en hebben daaruit getrokken: Baden 15,486,636 Rd., Nassau 4,759,289 Rd. en Frankfurt 2,838,117 Rd. — Brunswijk en Luxemburg eindelijk hebben eerst sedert 1842 in de tolinkomsten gedeeld en gedurende die 10 jaren ontvangen: Brunswijk 1,759,852 Rd. en Luxemburg 1,386,498 Rd.. Het gezamenlijk bedrag der ontvangsten van de Tolvereeniging gedurende de 18 jaren was 358,002,146 Rd.

— De Pruissische Staats-courant van den 19den dezer geeft een statistiek overzigt der beweging op het Pruissische spoorwegnet in 1851; wij ontleenen daaruit de volgende opgaven. De spoorwegen die gedurende het gansche jaar 1851 over hunne geheele uitgestrektheid voor het algemeen vervoer gebruikt zijn, hebben te zamen eene lengte van 379.44 mijlen (waarvan 95.6 mijlen met een dubbel spoor belegd zijn) en hebben te zamen voor aanleg en vervoermiddelen gekost 149,915,584 Rd., (of 395,097 per mijl). Zij hebben in 1851 eene onzuivere opbrengst opgeleverd van te zamen 14,281,738 Rd., terwijl de uitgaven voor het onderhoud, het vervoer en het beheer te zamen 6,656,113 Rd. bedroegen: er blijft dus eene zuivere opbrengst over van 7,625,625 Rd. De werkelijke opbrengst van het tot de daarstelling bestede kapitaal heeft derhalve in 1851 gemiddeld 5.09 per cent bedragen, hetgeen meer is dan in vroegere jaren, niettegenstaande de meest voordeel belovende lijnen natuurlijk het eerst worden daargesteld: de werkelijke opbrengst toch van het in Pruissische spoorwegondernemingen belegde kapitaal heeft gemiddeld 4.65 per cent bedragen in 1850, — 3.82 in 1849, — 3.21 in 1848, — 4.32 in 1847, — 4.97 in 1846, — 4.62 in 1845, — 4.74 in 1844.

Met het eind van het jaar 1851 waren voltooid en voor het vervoer opengesteld 417.53 mijlen spoorbaan, dat is 23.467 mijlen meer dan op het eind van 1850.

In 1852 is reeds in gebruik gesteld de spoorweg van Bromberg tot Dirschau en van daar tot Danzig, zullende nog in den loop dezes jaars de spoorweg van Marienburg tot Braunsberg, die van Aken tot Dusseldorf en de Saarbrücker spoorweg in gebruik gesteld worden: de lengte van het Pruissische spoorwegnet zal hierdoor in dit jaar met 47.39 mijlen worden vermeerderd, en aan het eind des jaars 421.729 mijlen bedragen.

Er zijn thans vijf spoorweglijnen in aanleg: de oostbaan, de Westphaalsche staats-spoorweg, de Saarbrücker, die van Aken tot Dusseldorf en die van Aken tot Maastricht; na de voltooijing derzelve, zal het Pruissische spoorwegnet eene lengte hebben van nagenoeg 440 mijlen.

ENGELAND.

Een der grondslagen van de burgerlijke armverzorging in Engeland is, gelijk men weet, de regel dat niemand onderstand geniet dan in het armhuis, terwijl in het armhuis strenge tucht, verpligting tot arbeid en in het algemeen eene gansch niet uitlokkende inrigting bestaat. Uitzonderingen op dezen regel worden door de armenwet slechts voor enkele klassen van behoeftigen en voor zeer bijzondere omstandigheden vergund. Doch de meewarigheid van sommige armbesturen geeft gedurig aan deze uitzonderingen meerdere uitbreiding, en dezer dagen heeft het hoofdbestuur zich weder genoopt gezien eenen maatregel hiertegen te nemen; het heeft bij eene den 25sten Augustus jl. aan vele armbesturen gerigte aanschrijving voorschriften gegeven tot beperking van den buiten het armen-werkhuis gegeven wordende onderstand. Eenige armbesturen hadden bij het uitreiken van onderstand buitendeurs, onderscheid gemaakt in hoogbejaarde armen van achtenswaardig karakter meer met geld en minder met verstrekking van levensbehoeften ondersteund dan in den regel geschieden mag en met werkbare behoeftigen geschiedt; die armenbesturen beriepen zich tot regtvaardiging dezer inschikkelijkheid op eene bepaling der armenwetgeving, welke voor den onderstand binnendeurs voorschrijft, echtelieden van meer dan zestigjarigen ouderdom in het werkhuis niet vaneen te scheiden, maar te zamen en afgezonderd van andere behoeftigen te huisvesten. Thans is bij de bovengemelde aanschrijving bepaald, dat bij den onderstand buitendeurs geen onderscheid mag gemaakt maar dezelfde regel moet gevolgd worden, ook wanneer de arme door ouderdom, ziekte, krenking der ziel of des ligchaams hulpbehoevend is geworden, met uitdrukkelijke bepaling dat eene afwijking van dit voorschrift, indien een armbestuur daartoe desniettegenstaande meende te moeten besluiten, onverwijld ter kennis van het hoofdbestuur gebragt en aan deszelfs goed- of afkeuring onderworpen moet worden.

Eenige armbesturen hadden de gewoonte aangenomen, om aan oude en zwakke lieden van goed gedrag die buitendeurs ondersteund worden, den onderstand telkens voor veertien dagen uit te reiken, ten einde hun de noodelooze moeite te besparen van meermalen om onderstand te komen, terwijl zij daarentegen armen van slecht gedrag, waaraan geen voorraad voor langer tijd konde worden toebetrouwd, dagelijks om onderstand komen lieten. De nieuwe aanschrijving bepaalt dat alle onderstand buitendeurs, die langer dan eene week tijds genoten wordt, telkens voor eene week moet worden uitgereikt.

Verder behelst de aanschrijving eene gewigtige bepaling ten einde te beletten dat de armenbedeeling strekke tot verlaging van het arbeidsloon, en dat alzoo een of andere tak der volksbedrijvigheid een deel zijner productiekosten door de armkas late betalen: de bepaling verbiedt eenigen onderstand te geven aan een werkbaren manspersoon zoo lang hij voor dagloon of eenige huur of belooning hoegenaamd bij iemand in het werk is.

Terwijl de aanschrijving in haar geheel aanleiding geeft tot ernstige klagten van de zijde der armbesturen over al te groote beperking hunner vrijheid om naar den eisch der omstandigheden te handelen, en over verregaande en noodelooze hardheid jegens de hulpbehoevenden, wordt vooral de laatstgemelde bepaling bedenkelijk geacht omdat zij eenen werkman die tijdelijk slechts voor een gedeelte van den dag werk heeft, gelijk bij eene voorbijgaande verflaauwing in de werkzaamheden van eene of andere fabrieknijverheid zoo dikwijls gebeurt, noodzaakt ook die geringe verdienste en daarmede tevens het vooruitzigt op vol dagwerk bij eene aanwakkering der bedrijvigheid, te laten varen, ten einde door onderstand, uit de armenkas zich en de zijnen voor gebrek te kunnen behoeden; zullende zoodanige arbeider dan tevens aan het armbestuur op eene of andere wijze moeten doen blijken dat hij voor de fabriek niet meer werkt en alzoo, als het ware openlijk den vrijen arbeid vaarwel zeggen.

— Hetgeen ruchtbaar geworden was omtrent de door Engeland aan de Vereenigde Staten aangeboden bevredigende schikking van het geschil over de visscherijen, heeft in de Britsch-Noord-Amerikaansche kolonien luide klagten doen opgaan en de vrees doen ontstaan, dat het belang van de Britsche visschers aan de zucht tot goede verstandhouding met de Unie zoude worden opgeofferd. Het ministeriele Londensche avondblad de *Standard* verklaart, dat deze vrees alleen uit eene verkeerde voorstelling der bedoelde schikking is voortgekomen. » De schikking — zegt het blad — is eene overeenkomst van algeheele wederkeerigheid in al hetgeen de visscherijen betreft: volgens dezelve zullen niet alleen Britsche visschers in de Amerikaansche wateren, en ingezetenen der Vereenigde Staten in de Britsche wateren mogen visschen, maar zal ook de door ingezetenen van het eene land gevangen visch in het andere, zonder eenig invoerregt, mogen worden ter markt gebragt: dit laatste zoude voor de Britsche visschers een veel grooter voordeel zijn, dan het uitsluitend vischregt zoude wezen zonder die vrije toelating op de markt der Vereenigde Staten. Het uitsluitend vischregt kon in de toepassing niet zonder gedurigen oorlog worden gehandhaafd; daarentegen zullen de Britsche visschers, als die op hunne eigen kust visschen, daardoor veel vooruit hebben boven de Amerikaansche, wanneer voor beide dezelfde markten zullen openstaan. Komt deze schikking tot stand, en wordt daardoor de Noord-Amerikaansche visscherij in eene nieuwe mededinging gebragt, dan zal ongetwijfeld de regering der Unie haar stelsel van premien tot aanmoediging harer visscherij niet laten varen maar integendeel met nog meer kracht toepassen: doch dit kan en zal, naar wij hopen, door de uitloving van gelijke premien van de zijde der Britsche kolonien beantwoord worden. En dan zal er een edele wedstrijd tusschen de beide landen worden gevoerd, wie den voorraad van voedsel voor 's menschen behoefte het meest zal vermeerderen, en welke natie in de kweekschool der visscherij de meeste stoute zeelieden zal opkweeken.

» Deze opheldering zal, naar wij hopen, onze Noord-Amerikaansche mede-onderdanen verzoenen met de schikking die alleen in staat is om het behoud des vredes op den duur aan hun werelddeel te verzekeren en die tevens strekken zal, om door de aankweeking van bruikbare zeelieden de sterkte des moederlands als zeemogendheid, welke door de toepassing van het vrijhandelsstelsel bereids geschokt is, te schragen."

— Ongelukken op de Engelsche spoorwegen zijn vooral in de laatste weken, geene zeldzaamheid; zij geven aanleiding tot hevige klagten over achteloosheid of roekeloosheid der spoorweg-maatschappijen, en tot den wensch naar meer afdoende wetsbepalingen tot stuiting van dit kwaad. Doch de jongste Londensche bladen gewagen van meerdere zoodanige ongelukken waarbij het van overheidswege gedane onderzoek geen reden heeft gegeven om iemand te berispen en het ongeluk aan verzuim of verkeerde handelingen te wijten. Er zijn er die deze uitkomst van het onderzoek veel meer zorgbarend achten dan de bij andere gelegenheden gebleken verregaande onvoorzigtigheid der spoorweg-ondernemingen, daar men tot nog toe meende zich op hout en ijzer te kunnen verlaten en den stoom te kunnen bestieren, zoodat alleen tegen menschelijke verkeerdheden gewaakt moest worden. De Londensche *Times* vraagt of niet de gewone spoorstaven bij het drukke vervoer vooral van het vorige jaar te zwak voor de steeds sterker en zwaarder wordende stoomtrekkers zijn, en vertrouwt dat ten slotte in elk geval het kwaad bevonden zal worden voort te komen van oorzaken die binnen het bereik van den mensch liggen. » De geheele toestand onzer spoorwegen — zegt het genoemde blad verder — is onvoldoende en belooft weinig goeds, want terwijl niet alleen hun vervoer maar ook hunne gemiddelde inkomsten gestadig zijn toegenomen, verminderen de diensten die zij aan het publiek bewijzen. Wij willen hiermede natuurlijk niet zeggen dat het aantal treinen verminderd is of het aantal vervoerde personen, maar wij mogen op grond van officiele opgaven beweren, dat deze passagiers met minder veiligheid en, dooreen genomen, met meerdere kansen van ongeluk vervoerd zijn geworden. Immers een kortelings door den inspecteur van het spoorwegwezen, den kapitein Simmons, aan het hooge gouvernement uitgebragt rapport leidt tot eenige hoogst belangrijke gevolgtrekkingen. De vooruitgang van het spoorwegwezen kan uit het oogpunt der aandeelhouders, naar drie dingen worden afgemeten: de vermeerdering van het aantal mijlen bruikbare spoorbaan, de vermeerdering van het aantal vervoerde personen in verhouding tot de toenemende lengte der in gebruik zijnde spoorbaan, en eindelijk het bedrag der voor dit vervoer ontvangen gelden. Uit het oogpunt daarentegen des publieks moet de vooruitgang van het spoorwegwezen worden beoordeeld naar de goedkoopheid, naar de geriefelijkheid en naar de veiligheid der spoorwegdienst. Nu toont het gemelde rapport dat, hoewel in het laatste jaar waarvan algemeene staten opgemaakt zijn, het aantal bruikbare mijlen spoorbaan veel minder dan in vroegere jaren is toegenomen, de vermeerdering van het aantal passagiers en van de ontvangsten der spoorwegen in eene grootelijks toenemende mate aanhoudt. De gemiddelde lengte der in gebruik zijnde spoorbaan is toegenomen met 6.6 per cent; het aantal passagiers met 20 per cent, en het bedrag der ontvangsten met 18 per cent. Hieruit blijkt genoegzaam dat de spoorwegondernemingen niet hebben te klagen over het publiek hetwelk van hare diensten gebruik maakt; maar vragen wij nu hoe het publiek door de spoorwegondernemingen is behandeld, dan zien wij uit het bedrag der opbrengsten, dat er in de goedkoopheid geene vorderingen kunnen gemaakt zijn, en dat, wat de veiligheid betreft, het aantal passagiers, die zonder hun eigen toedoen letsel geleden hebben, meer dan verdubbeld is; de rede dezer toeneming is volgens het rapport honderd vier per cent. Dit wordt verklaarbaar door eene andere opgave van hetzelfde rapport: het aantal aan de spoorwegen werkzame personen bedroeg in het koningrijk in 1849 gemiddeld 10.27 per mijl; — 9.56 in 1850; — en 9.49 in 1851. De spoorwegen hebben derhalve meer vertier gehad, maar daarvoor minder gedaan."

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 21sten September* 1852.

In de zitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal van heden heeft de heer mr. J. A. Philipse het hem opgedragen voorzitterschap met de volgende rede aanvaard:

MIJNE HEEREN!

Door Zijne Majesteit den Koning daartoe benoemd, ben ik als Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal in uw midden opgetreden en heb ik onze Vergadering geopend.

Bijzonder vereerd met deze zoo belangrijke onderscheiding, en met blijk van vertrouwen, door den Koning aan mij geschonken, besef ik niettemin het groote gewigt en het moeijelijke der taak, welke aan mij is opgedragen.

Ten volle, Mijne Heeren, gevoel ik hoe bezwarend het voor mij wezen zal, om slechts eenigermate te voldoen aan hetgeen van mij zal worden

gevorderd. Onder biddend opzien tot God, om mij te ondersteunen in het volbrengen der pligten, aan de betrekking van Voorzitter verbonden, zal ik alles, wat in mijn vermogen is, trachten aan te wenden, om het Voorzitterschap dezer Kamer, tot de uitoefening waarvan ik geroepen ben, met eere te bekleeden.

Met het oog op de Grondwet en op de bepalingen van ons Reglement van Orde, stel ik mij voor, Mijne Heeren, uwe vergaderingen met zorg te leiden en in het besturen onzer beraadslagingen den weg te volgen, dien mijne geachte voorgangers mij hebben aangewezen.

Wanneer ik het oog vestig op de zoo belangrijke wets-ontwerpen, welke reeds in de vorige zitting aan de Staten-Generaal voorgedragen, doch onafgedaan zijn gebleven, en tevens daarbij gedenk, dat deze op nieuw ook nog met andere, aan de Staten-Generaal zullen worden voorgelegd, dan wachten ons, Mijne Heeren, vele en zeer gewigtige werkzaamheden.

Mogten onze beraadslagingen, ook onder mijn voorzitterschap, met zorg en kalmte tot welzijn van Nederland worden ten einde gebragt, ik zoude mijne aan te wenden pogingen met den besten uitslag bekroond achten.

Wilt, bid ik u, Mijne Heeren, ook mij als uwen Voorzitter met welgevallen ontvangen; gelieft ook mij in de uitoefening mijner betrekking met uwen bijstand, met uwe voorlichting te ondersteunen; vereert mij met uwe welwillendheid, met uwe toegevendheid, met uw vertrouwen; opregtelijk betuig ik daarop den hoogsten prijs te zullen stellen.

Met de bede, dat het God moge behagen onze gezamenlijk aan te wenden pogingen ter bevordering der ware belangen van Koning en Vaderland te zegenen, verklaar ik het Voorzitterschap van de Eerste Kamer der Staten-Generaal te aanvaarden.

De Vergadering is daarop overgegaan tot het trekken der afdeelingen, waarna de leden zich naar hunne afdeelingen hebben gegeven, om zich bezig te houden met de keuze van voorzitters en ondervoorzitters en van de leden voor de Commissie tot het ontwerpen van een adres van antwoord op de troonrede.

De zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is door den heer Anemaet, als oudste van jaren tijdelijk Voorzitter, met de volgende aanspraak geopend:

MIJNE HEEREN!

Het is de vierde maal, dat door mij als oudste van jaren, met het tijdelijk voorzitterschap bekleed, uwe eerste vergadering wordt geopend.

Werden de eerste maal vragen door mij gesteld, die door eene onzekere toekomst moesten worden opgelost, en herinnerde ik u, dat onze handelingen op die toekomst eenen grooten invloed zouden uitoefenen, later veroorloofde ik mij de aansporing, om de belangen des Vaderlands zóó te behartigen, dat wij ten nutte des Lands, tot eere van hen, die ons herwaarts hadden afgevaardigd, en ter bevestiging van het regerend Stamhuis zouden werkzaam zijn.

Thans, Mijne Heeren, is deze Kamer voor de helft vernieuwd, en is door het Nederlandsche Volk uitspraak gedaan over onze handelingen. En die uitspraak, Mijne Heeren, was bemoedigend. Zij spoort ons aan, om op den ingeslagen weg voort te gaan en niet te vertragen.

Immers, de hernieuwde keuze heeft eene eerste verkiezing schier algemeen bevestigd; en eene vrijgevige ontwikkeling onzer staatsinstellingen en volksvrijheden als wenschelijk en door de meerderheid begeerd doen kennen. Mijne Heeren, twee jaren hebben belangrijke hervormingen aangebragt.

Het Nederlandsche Volk heeft veel gewonnen bij het vaststellen van kies-, provinciale- en gemeentewetten, en wat aan die hoofdwetten eene bijzondere kracht geeft, is, dat zij in het midden der Volksvertegenwoordiging een gunstig onthaal vonden en schier met eenparigheid van stemmen werden bekrachtigd.

Gaan wij voort, Mijne Heeren, in gelijken geest te handelen, en vergunt mij, bij den welkomstgroet, dien ik u allen toebreng, de aansporing te voegen tot onvermoeiden arbeid, en de bede, dat onze werkzaamheden mogen gezegend blijven, ten nutte van den Koning, van het Nederlandsche Volk en van het Vaderland.

Met een beroep op uwe goedgunstige medewerking, verklaar ik deze vergadering geopend.

Daarna zijn twee commissien benoemd tot onderzoek van de geloofsbrieven der nieuw verkozen leden:

voor de geloofsbrieven der leden uit de districten Zuidhorn, Appingedam, Assen, Leeuwarden, Sneek, Dokkum, Zwolle, Almelo, Zutphen, Arnhem, Nijmegen, Tiel, Amersfoort, Utrecht, Hoorn, Alkmaar en Haarlem eene commissie, bestaande uit de heeren: Heemskerk, Luijben en Meeussen; en

voor die der leden uit de overige districten, eene commissie bestaande uit de heeren: de Man, Dullert en de Moranz.

De beide commissien zullen morgen hare verslagen uitbrengen.

VERBETERING.

In ons vorig nommer is in de 15de paragraaph der troonrede eene feil ingeslopen. Die zinsnede moet aldus gelezen worden:

„ De werken tot verbinding van ons Rijk met naburige landen door spoorwegen en telegrafische gemeenschap zijn voorbereid *of* aangelegd."

NIEUWESLUIS, 19 *September*. — Gisteren zijn 3 hoekers van IJsland te Vlaardingen gearriveerd, te zamen aanbrengende 84 last gezouten visch, hetgeen eene redelijke vangst mag geheeten worden, in aanmerking genomen dat zij een half jaar of daaromtrent zijn uitgeweest. Mede kwam binnen eene te Pernis te huis behoorende vischsloep met 22 ton visch, die aangezeild is geweest door een schooner en daardoor genoodzaakt is geworden naar huis te zeilen. De laatste markt van den visch was te Vlaardingen f 16 de ton. Omtrent de haringvisscherij valt niets bijzonders te melden; er komt niets in.

(*Handelsblad.*)

ZWOLLE, 20 *September*. — Voor eenigen tijd hebben de heeren mr. J. A. van Roijen, jhr. mr. J. A. Sandberg, mr. B. J. B. van Sonsbeeck en L. van de Kasteele te Zwolle, voor gezamenlijke rekening aangekocht 180 bunders dalgronden in de thans verdeelde markt van Dalmsholte, in Overijssel. Deze gronden kosten met de transport-kosten ongeveer f 30,000. Het doel dier heeren is, om deze eigendommen uit de opgestuwde Regge te doen bevloeijen, even als zulks door het Pruissische gouvernement langs het kanaal van Munster Meppen naar Lingen is geschied; men treft die op eene kleine schaal ook aan te Ahaus, bij den heer von Martens, en zij zijn ons door den heer Staring bekend geworden in de Belgische Kempen.

(*Provinciale Overijsselsche Courant.*)

Door het Departement van Kolonien zijn wij in staat gesteld tot het mededeelen der navolgende

Vergelijkende aantooning van de op Java *en* Madura *gedurende de zes eerste maanden van de jaren* 1850, 1851 en 1852 *geheven inkomende en uitgaande regten.*

	1850	1851	1852
Ontvangen in Januarij . . .	f 479,708.71	f 672,287.37^{5}	f 580,917.53
» » Februarij . .	340,596.48	493,150.20	568,773.50^{5}
» » Maart	503,322.07^{5}	526,273.00^{5}	653,394.48
» » April	407,831.73	532,458.87^{5}	525,122.32
» » Mei	544,874.62	452,654.50	491,623.36^{5}
» » Junij	559,504.79^{5}	647,781.55	601,013.43
Te zamen . . .	f 2,835,838.41	f 3,324,605.50^{5}	f 3,420,844.63
Hieronder is echter begrepen aan fictive regten op uitgevoerde gouvernements-producten	464,679.58	412,878.17	441,099.20
Zoodat de werkelijke ontvangst over de zes genoemde maanden beloopt .	f 2,371,158.83	f 2,911,727.33^{5}	f 2,979,745.43
Deze werkelijke ontvangst alsnog verminderende met het bedrag der terugbetaalde regten gedurende het meergemelde tijdvak . . .	33,518.81	38,966.25^{5}	35,456.21
zoo blijkt, dat de zuivere ontvangst van 1^{e}. Januarij tot ultimo Junij bedraagt .	f 2,337,640.02	f 2,872,761.08	f 2,944,289.22

Het vergelijk dezer cijfers levert het volgende resultaat op:

Gedurende de zes eerste maanden van 1852 is meerder ontvangen dan gedurende die maanden in 1850 . . . . f 606,649.20

en meerder dan in 1851 . . . . 71,528.14

Kort verslag wegens den oogst in Drenthe *over* 1852.

Rogge. De winterrogge heeft door de sterke hitte gedurende het tijdperk van rijpwording niet tot volkomen wasdom kunnen geraken, waardoor de korrel klein is gebleven, hoewel de aren goed waren geladen; de opbrengst was niet meer dan middelmatig, doch de hoedanigheid uitmuntend; hoewel in sommige streken der provincie de rogge dun van stroo is geweest, was over het algemeen de opbrengst van stroo voldoende.

De *zomerrogge* heeft ook nadeel van de buitengewone hitte ondervonden; de korrel en het stroo bleven klein en kort, doch de qualiteit was zeer goed; de opbrengst zoowel van het graan als van het stroo was middelmatig.

Van de *zandboekweit* is de vroegere bloesem veel door de hitte verslagen; de latere schijnt zich evenwel goed te hebben gezet. Uit het noorden der provincie berigt men, dat dit graan goed schudt, doch in andere deelen der provincie levert de boekweit niet meer dan eene middelmatige opbrengst; het stroo is kort en niet overvloedig; de veenboekweit heeft eerst mede veel van de hitte geleden; later is zij weder opgebloeid; de opbrengst schijnt tot dus ver middelmatig. Het stroo bleef eerst kort, doch is later nog al opgeschoten.

Haver is uitmuntend gewonnen, echter zeer ligt van zaad, behalve op de lage streken; het rijpte te spoedig. Men kan de opbrengst niet meer dan een matig verbouw noemen; het stroo is evenwel voortreffelijk. De witte haver is over het algemeen beter uitgevallen dan de zwarte, omdat de witte, als vroeger gezaaid, den grond bij de invallende droogte beter had bezet, terwijl de plant krachtiger was.

Garst heeft mede, door het vroeg rijp worden van den korrel, niet meer dan een middelmatig gewas opgeleverd.

Koolzaad wordt in deze provincie weinig verbouwd.

Aardappelen stonden aanvankelijk uitmuntend tot dat de sterke droogte inviel; zij hebben hierdoor zeer geleden, en hieraan is het grootendeels toe te schrijven, dat de knol, inzonderheid van de fijne en vroege soorten, klein is; ook heeft zich de ziekte weder geopenbaard; het loof was spoedig verdord en in de laatste dagen vooral ontdekt men, dat ook de knol bij vele soorten is aangetast en wel in ergere mate dan het vorige jaar. Over het algemeen valt de opbrengst niet mede, zij zal beneden het middelmatige zijn.

Boomvruchten zijn over het algemeen middelmatig; er zijn meer peren dan appelen.

Graslanden en staat van het hooi. Van de eerste snede is veel en goed hooi gewonnen; de tweede snede levert minder op. In het voorjaar en den voorzomer waren de graslanden goed met gras bezet; later hebben zij veel van de droogte geleden en vreesde men, dat er gebrek aan weide zoude komen, maar door den tijdig ingevallen regen is de weide op de niet al te hoog gelegen landen goed bijgekomen.

Volgens eene van Zijner Majesteits minister plenipotentiaris te STOCKHOLM ontvangene opgave zijn van het begin der scheepvaart tot 1 September 1852 in genoemde haven 14 schepen onder Nederlandsche vlag aangekomen; namelijk: 1 van Hartlepool met steenkolen, 1 van Sleeswijk in ballast, 2 van Riga met rogge, 1 van Bremen met tabak, 1 van St. Petersburg met gerst en 4 met rogge, 1 van New-York met stukgoederen en 3 van Hamburg met stukgoederen en huiden.

Door het Koninklijk Zweedsch handels-collegie is den 10den dezer in de officiele courant ter kennis van het algemeen gebragt dat, wegens het uitbreken van de cholera te Pillau, de steden Danzig en Pillau, als door cholera besmet, en de overige havens in de provincie Pruissen, als verdacht zijn verklaard.

Voor reizigers is bij het aandoen van Zweedsche havens, de verpligting om van eenen gezondheidspas voorzien te zijn reeds den 21sten

Maart 1851 opgeheven geworden en deze formaliteit is later niet weder ingevoerd.

Met dit nommer der *Staats-courant* worden verzonden:

1°. vel 70—73 van het Bijblad I, inhoudende het verslag van het verhandelde in de zitting der Eerste Kamer van den 17den dezer;

2°. een vel van het Bijblad, behelzende het verslag van het verhandelde in de Vereenigde zitting der beide Kamers van den 18den dezer;

terwijl bij het vorig nommer dezer *Courant* verzonden is vel 69[1] van het Bijblad I, eene redevoering behelzende, uitgesproken in de zitting der Eerste Kamer van den 15den dezer.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Gelderland.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 1sten October 1852, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Minister van Staat, Commissaris des Konings in de provincie Gelderland, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat, in het Vijfde District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Arnhem, worden Aanbesteed:

Het beplanten der Bermen en Rijksgronden wederzijds den Grooten Weg der 1ste Klasse n°. 1, van de Utrechtsche grenzen naar Deventer, tusschen den Konijnenberg, bij Nieuw-Milligen, en de Tra van het Hoogsoerensche Bosch.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving volgens Art. 7 van het Bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Gelderland te Arnhem, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de bestekken van Waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende vier dagen vóór de Besteding de noodige Aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur Conrad, te Arnhem, en den Ingenieur Rose, te Zutphen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Provincie *Zuidholland.*

AANBESTEDING.

Op Maandag den 4den October 1852, des voormiddags ten 11½ ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Zuidholland of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 10de District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Gravenhage, worden Aanbesteed:

Het driejarig Onderhoud van de Hoofden der Oude Zeehaven te Hellevoetsluis, mitsgaders van den IJsbreker tegen het Oosterhoofd, van het Duikelhoofd tegen het Westerhoofd en van de Rijs- Aarde- en Steenwerken, tot deze Hoofden behoorende; ingaande den 1sten November 1852, en eindigende den 31sten December 1855.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving, volgens artikel 12 van het Bestek.

Het Bestek zal ter lezing liggen aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken en aan dat van het Provinciaal Bestuur van Zuidholland te 's Gravenhage, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende Dingsdag vóór de Besteding de noodige Aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur A. Greve, te 's Gravenhage, en bij den Ingenieur J. G. W. Fijnje te Brielle.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Provincie *Groningen.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 1sten October 1852, des voormiddags ten 11 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Staatsraad, Commissaris des Konings in de provincie Groningen, of, bij zijne afwezendheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het Eerste District, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te Groningen, worden Aanbesteed:

Het doen van eenige Herstellingen aan het Tolhuis n°. 1 op den Grooten Weg der 1ste klasse van Groningen naar de Drentsche Grenzen.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving volgens artikel 12 van het Bestek.

Het Bestek der bovengemelde Aanbesteding zal ter lezing liggen aan het Locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Groningen te Groningen, en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende nadere inlichtingen en de noodige aanwijzing in loco kunnen worden aangevraagd bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat en bij den Ingenieur N. J. van der Lee te Groningen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

MINISTERIE VAN MARINE.

Aanbesteding van 300,000 Nederlandsche Ponden Grove Maatkolen, ten behoeve der Maritime Directie te Willemsoord.

De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op Donderdag den 30sten September 1852, bij Inschrijving aan de minst aannemenden te doen Aanbesteden de Levering van 300,000 Nederlandsche Ponden Grove Maatkolen, voor de dienst der Marine, bij de Directie te Willemsoord benoodigd, brengt ter kennis van de gegadigden, dat de Inschrijvings-biljetten, op gezegeld papier geschreven, vóór of uiterlijk op Donderdag den 30sten September 1852, des middags vóór twaalf ure, franco, aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage zullen moeten worden bezorgd.

De Inschrijvings-biljetten zullen moeten bevatten eene naauwkeurige opgave van de prijzen, voluit geschreven, waarvoor men de levering wil aannemen, mitsgaders eene duidelijke vermelding van de namen der Inschrijvers en die der Borgen en hunne Woonplaatsen, terwijl op het adres zal moeten worden aangeduid de benaming van het artikel, waarop de inschrijving geschiedt.

Inschrijvings-biljetten, welke op ongezegeld papier geschreven zijn, zullen niet in aanmerking worden genomen, noch ook die, waarin doorhalingen, veranderingen of bijconditien zijn gemaakt.

De Voorwaarden, waarop deze Aanbesteding zal geschieden, liggen te Lezing aan het Ministerie van Marine te 's Gravenhage, en bij de Maritime Directien te Willemsoord, te Amsterdam, te Hellevoetsluis en te Vlissingen.

's Gravenhage den 16den September 1852.

De Minister voornoemd,
J. ENSLIE.

*** De Administrateur van de Hooge Waddinxveensche Brug maakt hierbij bekend, dat ten gevolge van eenige herstellingen de passagie over die Brug van den 24sten tot en met den 29sten September 1852 niet zal kunnen plaats hebben, en dat dus gedurende dien tijd de Route zal moeten genomen worden over Boskoop.

De Administrateur voornoemd,
VAN BERGEN IJZENDOORN.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Acte, op den 17den September 1852 voor den Edel Achtbaren Heer Kantonregter, te Alkmaar verleden, behoorlijk geregistreerd, heeft Mejufvrouw *Cornelia Maria Koorn*, Weduwe van den Heer *Petrus Schaaps*, wonende, zonder uitoefening van beroep, te Alkmaar, aan haren minderjarigen Zoon *Henricus Antonius Schaaps*, geboren te Alkmaar, den 6den October 1831, uit haar huwelijk met wijlen genoemden Heer *Petrus Schaaps*, Handligting verleend; en wel in het bijzonder tot het uitoefenen van het bedrijf van Pelmolenaar, en het drijven van handel in Granen, Zaden, Peulvruchten, Reisel, Gars, Meel en alle soorten van Pelderswaren en Rijst, en gevolgelijk ook tot de geheele ontvang en uitgaaf van en de beschikking over de gelden en inkomsten uit voorschreven bedrijf en handel voortvloeijende, en eindelijk tot het verder en meerder doen en verrigten, wat uit den aard der zaak zal voortvloeijen; geschiedende deze aankondiging overeenkomstig art. 486 van het Burgerlijk Wetboek.

*** De Heeren HOPE & C°. brengen ter kennis van de Houders van **OBLIGATIEN**, ten laste van den *Staat van Louisiana*, door de *CITIZENS BANK van Louisiana* te *New-Orleans* uitgegeven en ten hunnen Kantore alhier Betaalbaar gesteld:

Dat de **Citizens Bank** *van Louisiana* te *New-Orleans*, bij Besluit van de Wetgeving in dato 10 Maart jl., geheel in hare **REGTEN** en **PRIVILEGIEN** is **HERSTELD** onder de volgende Voorwaarden:

1°. Om door de Actie-Houders boven en behalve de Hypotheken voor hunne Actien gegeven, nog te doen bijeen brengen eene som van 800,000 Dollars.

2°. Om aan den Staat te restitueren Drs. 800,000 van de door denzelve ten behoeve van de Bank uitgegeven Obligatien.

Ter voldoening aan de eerste voorwaarde heeft de Directie der voormelde Bank van iederen Actie-Houder gevorderd eene Bijlage van Drs. 7, waarvan bereids volgens de laatste berigten een aanzienlijk gedeelte is voldaan, en welke inroeping van Drs. 7, p. Actie meer dan toereikende is voor de gevorderde Som van Drs. 800,000, terwijl de Directie der Bank bovendien nog gemagtigd is om eene verdere bijdrage tot Drs. 5 per Actie te vorderen.

Om aan het tweede gedeelte te voldoen, zijn de Heeren HOPE & C°. verzocht en gemagtigd, om aan de Houders der Obligatien *Eerste Serie*, met de annexe A, nu losbaar bij Loting 1°. Februarij 1853, 1854 en 1855 voor te stellen: om hunne voorschreven Obligatien te verwisselen in **OBLIGATIEN** uit te geven door de *CITIZENS BANK van Louisiana* te *New-Orleans*, mede à 5 pCt. Interest, waarvan de eerste **Coupon** zal verschijnen 1°. Februarij 1853, Betaalbaar en Aflosbaar ten hunnen Kantore; welke Aflossing alsdan zal geschieden in de jaren 1857, 1858, 1860 en 1861, in vier gelijke Termijnen bij Loting; zullende daarenboven bij deze Obligatien, behalve de noodige halfjarige **Interest-Coupons**, nog gevoegd worden, eene **Coupon** in blanco, te *New-Orleans* betaalbaar, regt gevende op een Aandeel in de winsten der Bank tot 1859, volgens de Statuten der Bank alsdan op te maken en uit te keeren; en welk aandeel voor iederen Coupon gelijk zal staan met de Uitdeeling voor 4 Actien à Drs. 100 ieder, zonder dat de Houders van die Coupons tot eenige bijbetaling voor eventueel verlies gehouden zullen zijn (en zal volgens eene schriftelijke toezegging van den Agent dier Bank, door dezelve het speciale fonds, daargesteld bij een besluit der Bestuurders in dato 11 December 1847, volgens kennisgeving van HOPE & C°., in dato 11 Julij 1848, in stand worden gehouden na de algeheele Aflossing van al de Obligatien Lt. A tot G door de *Citizens Bank van Louisiana* in het jaar 1848 uitgegeven, welk fonds zal bedragen een *vijfde* gedeelte méér dan de gezamenlijke Som der thans uit te geven NIEUWE OBLIGATIEN, en speciaal blijven afgezonderd voor de afbetaling derzelve op hare respective verval-tijden).

De Heeren HOPE & C°. verzoeken mitsdien diegenen; die hunne **OBLIGATIEN EERSTE SERIE**, met de Annexe A zouden wenschen te **Prolongeren**, en derhalve langer eene jaarlijksche Rente van 5 ten Honderd, benevens eene kans van Aandeel in eventuele voordeelen te genieten, om dezelve voor den 4den October e. k. ten hunnen Kantore in te leveren met de annexe A en de onvervallen Interest-Coupons en met eene geteekende Lijst der Nommers, naar volgorde gerangschikt; zullende alsdan die Obligatien met een Stempel worden voorzien om zoodra mogelijk tegen de NIEUWE OBLIGATIEN te worden Verwisseld, ingeval het getal der Vertoonde Obligatien toereikende mogt zijn. Doch wanneer dit niet zoodanig mogt bevonden worden, zullen de Obligatien Ongestempeld met de Lijsten aan de Houders worden teruggegeven, en daarvan dadelijk na den voormelden termijn kennis worden gegeven.

Amsterdam, September 1852.

De **NOMMERLIJSTEN** zijn verkrijgbaar in den Boekwinkel der de Wed. I. ELLERMAN, in de Beurssteeg.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.